

SOSIALURIN

Blaðstjórn:

Vilhelm Johannesen,
Fyrirbils ábyrgdarstjóri,
tlf. 5 5873, Klaksvík

Prentastaður:

Prentsmiðjan á Heygsbreyt
tlf. 1 1820
Tórshavn

Tað er ikki loyvt at avfotografera lýsingar og myndir úr SOSIAL-
INUM til nýtslu í øðrum blaðum uttan loyvi frá ábyrgdarblaðstj.

Føroysk áhugamál

TAÐ TYKIST sum at 14. september og nøkur landastrok úr tjóðveldisflokkinum hava úr at gera, við at venda sannleikanum so á høvdið, at sjálvt hin ramasta deyðsfellan verður gjord til okkara fremsta áhugamál. Hesir menn reika nú landið runt og greiða fólki frá, hvussu umráðandi tað er hjá okkum, at flyta fiskimarkið út á 70 fjórðingar og harvið viðkenna øðrum tjóðum rættin til at gera tað sama. Føroyski landgrunnurin er livsgrundarlagið undir tilveru okkara siga hesir menn. Fáa vit 70 fjórðinga fiskimark, so hava vit als ikki fjarleiðirnar fyrri neyðini, verður sagt.

JA, HESI talu varta teir upp við, hóast alilir føroyingar vita, at tað ikki júst er so, men at tað heldur, tvørtur ímóti eru fjarleiðirnar, haðani stív 83 pst. av samlaðu veiðu okkara í 1970 kom, ið eru avgerðandi fyrri tilverumøguleika okkara her á landi.

VIT HAVA fyrr víst á, at við at flyta fiskimarkið út á 70 fjórðingar — hvat vit halda vera óneyðugt og ógrundað — viðkenna vit øðrum londum rættin til at gera tað sama. Hesa talu okkara hava tjóðveldismenn kveistrað til viks við teimum orðum, at aðrir fara ikki at spyrja okkum eftir hvat teir fara at gera í fiskimarksmálinum. Vert er her at minna á, at sjálvt eitt av valevnum tjóðveldisflokksins í Eysturoynni — ein maður sum okkum kunnugt hevur gott skil á hesum viðurskiptum og í øllum forum betur skil enn teir sum ferðast kring landi í hesum døgum — í 14. september fyrri stuttum hevði somu áskoðan sum vit, nevniliga hana, at tað als ikki kann verða talan um meira enn 24 fjórðinga fiskimark við Føroyar, tá eingin áhugi er fyrri økinum uttan fyrri 24. UM hetta eru eisini flestu útróðramenn samdir, tó teir undantíknir, sum leggja navn til brøv, sum aðrir hava skrivað.

MEN TÁ talan er um hvat aðrar tjóðir fara at gera, so kundi verið vert at kaga aftur um bak. Taka vit gongdina í seinastu fiskimarksutflýtingini, so var hon tann, at fyrst flutti Ísland út á 12 fjórðingar, síðani komu vit og so fór kavabólturin á rull, aftaná okkum komu Noreg, Grønland, Danmark og til seinast eisini Bretland sum av fyrstu tó var hart ímóti.

OG MEDAN vit kaga aftur um bak, kundi verið vert at givið gætur, hvat føroyingar fingur burtur úr hesi útflyting. Í 1957, tað vil siga árið fyrri sum íslendingar fluttu út, veiddu vit 25.000 tons undir Íslandi og í 1959, tað er árið eftir íslendsku útflytingina, veiddu vit bert 10.000 tons undir Íslandi. Taka vit so okkara egnu útflyting, so veiddu vit í 1961, tað vil siga tvey ár áðrenn vit fluttu út, 21.000 tons undir Føroyum og í 1965, tvey ár aftaná at vit høvdu flutt út, veiddu vit bert 20.200 tons undir Føroyum.

UNDIR HEITINUM: »Fylkingarmál tjóðarinnar« skrivar 14. september í oddagreinini seinasta týsdag, at Danmark á eini móguligari altjóða ráðstevnu um fiskimørk fer at atkvøða ímóti fiskimarksutflýting og áhugamálum føroyinga.

TAÐ ER ilt at skilja, hvussu tað kann verða í stríð við føroysk áhugamál, at danir atkvøða ímóti, at føroyingar verða ríknir burtur av fiskileiðunum við New Foundland, Grønland, Ísland, eystan fyrri, í Norðsjónum og á Hetlandsleiðini, ella við øðrum orðum burtur av teimum leiðum, har føroyingar í 1970 veiddu 174.200 tons av síni samlaðu fiskiveiðu, ið var uppá 207.800 tons, og burtur av teimum leiðum hr føroyskir fiskimenn í fjør vunu uppí 62.700 kr. í part við línuskipum, uppí 90.400 kr. í part við nótaskipum, uppí 55.700 kr. í part við frystiskipum, uppí 47.700 kr. í part við saltfiskatrolarum, uppí 54.800 kr. í part við flakatrolarum og uppí 52.900 kr. í part við idnaðarskipum..

MEN HÓAST øll hesi argumentir halda teir fram, og sum demagogar tykjast teir hava eins góð evnir, til uppi saman at júka sínar hópisleysu og villileiðandi pástandir niður í fólk, sum sjálvur Adolf Hitler og harkalið hansara. Men teir tosa ímóti føroyskum áhugamálum.

Í TEIMUM komandi bløðunum fara vit at viðgera fiskimarksspurningin nærri, í samband við fiskivinnupoliðin sum heild, og í samband við umstøðurnar hjá heimaútróðrinum.

Aheitan til teir partaeigarar
sum í 1932 settu

Sjóvinnubankan

á stovn

Á eykaaðalfundi tann 6. oktober
1972 er partapeningurin
kr. 300.000,—

sum teknaður varð í 1932,
uppskrivaður til fullt virði.

Vit vildu fegin komið í samband
við hvønn einstakanav teim 6—700
partaeigarunum, sum stovnaðu
bankan, men tá nógv partabrøv
hava skift eigara, og ikki eru
bókaði í bankanum, biðja vit
á henda hátt vinarliga hvønn
einstakan partaeigara um at senda
partabrovinu inn til átekningar.

Nærri upplýsingar kunnu fáast á
telefon 11150 — lokat 99.

Vinarlig heilsan

Sjóvinnubankin

viðmerkingar

Sjálvur ger hann ikki eftir reseptini

Tá tað nú fyrri stuttum frættist, at læknin Petur Reinert, saman við Erlendi Paturssyni ferðast kring landið og heldur sokallaðar fiskimarksfundir, rann okkum í huga ein fund, sum varð hildin í Klaksvík í vár.

Hesin fundur var almennur útfundur, ið varð hildin í samband við tjóðveldistingið, sum í ár var í Klaksvík. Á nevnda fundi varð sami Petur Reinert ein av røðarunum. Í hesi røðu síni roknaði hann við ógvuliga stórum tølum, hann roknaði út hvussu mong tons kundu veiðast á landgrunninum, og kom hann til eitt so stórt tal sum 150.000 tons. Hann roknaði eisini út hvat hvørt tonsið kom at geva í arbeiðsløn til heima-fólkið og hvussu nógv hesi tonsini samanlagt komu at geva í arbeiðsløn og hvussu mong fólk kundu liva av hesum. Viðari segði hann, at allir føroyingar heldur vildu verða útróðramenn enn langfarafiskimenn, og kom hann til ta niður-støðu, at vit í framtíðini eiga at satsa uppá heimaútróður og ikki uppá langfarafiskiskap. Her í blaðnum skrivaðu vit tá, okkurt um eina leknaresept, í samband við hesa røðu læknans.

Nú rann okkum í huga eina søgu um ein mann, sum gekk til læknin, (tá ikki til Petur Reinert), tá hesin maður varð spurður um hann veruliga var sjúk, svaraði hann nei, men uppá spurningin hví hann so gekk til læknin svaraði hann: at læknin skal jú eisini liva! Ja, men hvat gera tygum so við reseptirnar sum tygum fáa frá læknanum? Eg fari á apotekið við teimum! Hví fara tygum á apotekið við teimum? Jú, ti tey

á apotekinum skulu jú eisini liva! Ja, men hvat gera tygum so við medisinið, sum tygum fáa uppá reseptirnar? Sjálvsagt kasti eg tað burtur! Hví kasta tygum medisinið burtur? Ti eg vil sjálvsagt eisini liva!

Áður nevndi Petur Reinert er sum kunnugt stórir partaeigari í nýggja og stásiliga farinum »Thomas Nygaard«, sum skl fáa øll góð ynskir frá blaðnum her, men tað vit hava hoyrt í útvarpinum og lisið í bløðunum, so hevur hetta far bert avreitt undan Íslandi og Eystur-Grønlandi í alt summ-ar. Hetta hevur fingið okkum at undrast á, hví ikki verður gjørt eftir reseptini hjá Petur Reinert, og roynt undir Føroyum. Man svarið vera tað sama, sum hjá manninum í søguni framman fyrri: »Ti eg vil sjálvsagt eisini liva?«

Lýsing

Úr finum tógvi, ekta seyðalittum, keypa vit:
Opnar barnatroygjur allar støddir.
Opnar og heilar troygjur st. 38 — 52.
Bundnaturreklæðir.
Vottir, mynstrutar.
Fingravottir.
Skóleistar, mynstrutar.

Eisini keypa vit vovnar lutir, hosubond, turklæðir, fyrrklæðir, stimatroygjur, stykkir til teinaskjurt garvaði skinn, smálutir úr træ o. a.
Vegleiðing fæst við at venda sær til Heimavirkid.

Føroyskt Heimavirkid